

10

in intellegendum reliquit. De his animis campis. anima cum in corpore emittitur;
 per tres elementorum ordines trina morte ad corpus usque descendit. hec est in templa to-
 nicos de morte anime cum in corpore truditur sententia. Alium nam tres esse inter
 sententiarum diuersitates ante signatum. induas quidem & ipsi partes sic primi
 faciunt. si non his de terminis diuidunt mundum. hinc celum quod a planis spera
 uocatur parte unam. unde spiritus que uage uocantur & quod inter illas ac terra:
 terramque ipsam alteram partem esse uoluerunt. Secundum hos igitur quorum secte amicitia:
 ratio anime beate ab omni cuiusque tagione corporis libere celum possiderit.
 Que uero appetitum corporis & huius quam interis uitam uocamus ab illa specula al-
 tissima & pura luce despicens desiderio latente cogitauerunt. pondere ipso transire
 cogitationis paulatim inferiora delabitur nec subito aspecta incorporeitate
 luteum corpus induit sed se si praeterita detrimere & longiore simplicis & absolutis
 sine puritatis recessum. inquam siderum corporis inordinata turgescit. insingu-
 lis enim speris quocumque subiectis sunt aethera obuolutione uestit. ut eas gradati
 societate huius induit testes uoluerunt. It ideo tunc mortibus quod speras
 transit. ad hanc peruenit quam interis uitam uocant. Descensus uero ipsius quam anima
 decelo in huius uitae inferna delabitur. sic ordo digerit. Zodiacum ita lacteo
 circulus oblique circum flexionis occursum ambiendo complectitur. ut cum quod
 duo tropica signa capricornus & cancer ferunt intersecant. Has solis portas
 physici uocauerunt quod in utraque obuiante solis sticio ultra solis inhibetur
 accessio & fit ei regressus ad zonam uiam cuius terminos nunquam relinquit.
 Per has portas anime decelo interas meare. & deorsum in celum remeare cre-
 dunt. Ideo hominum una. altera deorum uocat. Hominum cancer. quod per hunc in
 inferiora decensus est. Capricornus deorum quod per illum anime in perpetuum immortalita-
 tis sede & indeorum numerum reuertunt. & hoc est. quod hominum diuina prudentia
 in antro ita censu descriptione significat. hinc & pythagoras putat a lacteo
 circulo deorsum incipere ditis imperium quod anime indelapso uident iam a superioribus
 recessisse. Ideo prima nascentibus offerri ait lactis alimoniam quod per hunc eis motus
 a lacteo incipit. in corpora transire labentibus. Unde & scipione de animis
 beatorum ostenso lacteo dictum est. hic perfecto reuertunt. Ergo decensus.

13
 omnipotentia di ostenderet posse uix intellegi nūquā uideri. quicquid
 humano subicit aspectui templū ei uocant. q̄ sola mte cēpit. Ut q̄ hęc
 uenerat ut templū. cultū tam maximū debeat cōditori. sciatq̄ quisq̄ in usu templi
 huius inducit. ritu sibi in uendū sacerdotis. Vnde & q̄si q̄dā publico pconio tan
 tā humano generi diuinitatē in eē testat. ut uniuersos sideret animi cog
 natione nobilitat. Notandū ē qd hoc loco animū & ut p p̄rie & ut abu
 siue dī posuit. Animū. H p p̄rie mens ē quā diuiniore anima nemo du
 bitauit. si nūq̄ sic & animā usurpantes uocant. Cū q̄ diē hisq̄ animū
 dat ē ex illis sēptuſ ignib; mte p̄stat intellegi. quā nobis p p̄e cū cēlo sīde
 rib; q̄ cōmunis ē. Cū uero retinendū animū ē. incustodia corporis. ipsa tēp̄m
 nominat quā uincit custodia corporali. cui mens diuina n̄ subdit. Hē q̄ h̄t
 nob animū. i. mens cū siderib; cōmunis sit scdm theologos differant. Dī qui
 p̄ma causa & ē & uocat. un omīū quęq̄ sunt q̄q̄ uident ēē princeps
 & origo ē. Hic sup habundanti maiestatis fecunditate de se mte creauit.
 Hęc mens quā noīe uocat qua patrē inspīc plenā similitudinē ser
 uat auctoris. Animā uero desecreat. posteriora respiciens. Kursū anī partē quā
 intuet induit. ac paulatī regrediente respectu infabricā corpōrū incorporea
 ipsa degenerat. Habet q̄ & purissimā ex mte de q̄ nata rationē qd̄ logicon uocat.
 & ex sua natura accipit p̄bendi sensū. p̄bendi q̄ incrementi seminiū. Quā unū estheticon.
 alterū phiticon nuncupat. Ex his p̄mū. i. logicon qd̄ in mte sibi ex mte sup̄ sit sic uere
 diuinū ē. ita solū diuinū aptū. reliq̄ duo estheticon & phiticon ut ad diuinū recedūt ita
 cōuenientia sc̄ caducū. Anima q̄ creans sibi cōdensq̄ corpora. Hāc deo ab anī natura incipit
 quā sapientes de deo & mte n̄ nominant. ex illo mero ac purissimo fonte m̄tis quē nas
 cendo de originis sue hauserat copia. corpora illa diuinat sup̄ celi dico & sīdez q̄ p̄ma
 cōdebat animā diuineq̄ m̄tis omib; corpōrib; q̄ informā teretē. in spere modū forma
 bant infusē. & hoc qd̄ cū destollis loqueret̄ ait. q̄ diuinū animatē m̄tib; In ferri p̄u
 ac trena degenerant. fragilitatē corpōrū caducorū dephend mēra diuinitatē m̄tis sustinere
 n̄ posse. imo partē ei uix solū hūmū corpōrib; cōuenire. qd̄ sola uident erecta tanq̄
 ad sup̄ ab imis recedant. & sola celi facile tanq̄ sēp erecta suspiciunt. solūq̄ in t̄ncapite
 spere similitudo. quā formā dixim solā m̄tis capacē. Solū h̄ hominū rationē. i. m̄tis uī infudit.
 cui sedes in capite ē. & geminā illā semendi crescendiq̄ naturā qd̄ caducū ē corp̄